

Notat vedr. afgiftsforskelle - foretræde vedr. L202 og 203

Udarbejdet af Dansk Automat Branche forening, 4.5.10

I. Kort om branchen – ordnede forhold og 1 mia. i spilleafgifter, udlodninger og ludomanibekæmpelse

Den 1. januar 2011 liberaliseres spillelovgivningen. Det er stærkt tiltrængt. Der har alt for længe været set gennem fingre med online spilleudbydernes tilstedeværelse. De har overtrådt stort alt, hvad man kunne overtræde af love og forpligtigelser – markedsføringsforbud, spilleforbud, og ingen former for bidrag til hverken statskasse, spilleafgifter eller ludomanibekæmpelse.

Sådan er det ikke i spilleautomatbranchen.

Der findes i dag 27.000 spilleautomater, der er opstillet i spillehaller mv. Ikke én eneste krone undgår kontrol. Hver eneste maskine har SKAT styr på. Hvor meget kommer ind. Hvor meget kommer ud. Hver eneste maskine er direkte opkoblet til SKAT, og hver nat reporteres data direkte fra den enkelte maskine til SKAT.

Der betales følgende afgifter

- Basis-afgift: 40 % af hele bruttospillemindtægten (BSI)
- Ludomani-afgift: 1 % af hele bruttospillemindtægten (BSI)
- Tillægsafgift: 30 % af BSI pr. måned over 250.000 kr. i spillehaller og 30.000 kr. på restauranter

Dvs. afgiften er op til 71 %.

II. Situationen efter 1. januar 2011 – samme spil, samme kundekreds, men forskellig afgift

Efter 1.1.2011 afgiftsbelægges onlineudbydere med en ny afgift på 20 % og landbaserede spiludbydere afgiftsbelægges uændret med op til 71%.

Dvs. samme vare (spiltype), afgiftsbelægges forskelligt efter liberaliseringen. Det giver selvsagt problemer, når kundekredsen er den samme. At der er tale om et sammenhængende marked fremgår af de analyser af kundekredsen, der er netop udarbejdet på kasino- og spilleautomatområdet.

Det samlede afgiftsgrundlag (bruttospillemindtægt) for de landbaserede spillehaller og kasinoer er ca. 2,5 mia. kr. i 2009.

Flyttes blot 15 % af spilleindtægten fra den fysiske verden til onlineverden, mister staten et provenu på ca. 100 mio. kr. – afgiftsgrundlaget flyttes fra 71 % i spillehaller og 75 % i kasinoer til 20% i onlineverden.

Forskelsbehandlingen af virksomheder, der udbyder online-spil i forhold til spil i de landbaserede spillehaller og kasinoer er således ikke kun problematisk i forhold til afgiftsprovenuet. Det er også problematisk i forhold til EU's konkurrenceregler.

Det er ikke lovligt at forskelsbehandle virksomheder, når der ikke er objektive grunde hertil (fx ludomani, kriminalitetsbekæmpelse o.l.).

Man må således ikke afgiftsbelægge virksomheder så forskelligt, som lovforslaget lægger op til, når der er tale om samme vare, samme marked og samme kundekreds.

III. Løsningen – den tredje vej som kompromis

For at skabe ens konkurrencevilkår, skal man enten *hæve 20 % afgiften for onlineudbydere op til 71 %* eller *sænke spilleafgifterne fra 71 % til 20 %*.

Men ingen af disse veje er næppe farbare - hverken politisk eller provenumæssigt.

Som en nødløsning **anbefales** derfor den tredje vej – hvor vi skaber mere tålelige forhold i afgiftsforskelle og justerer på rammevilkårene for den landbaserede spillebranche.

Den tredje vej koster under 50 mio. kr. på spilleautomatområdet.

BOX: Den tredje vej – på vej mod mere fair konkurrencevilkår (spilleautomater)

- Progressionen i spilleautomatafgifterne fjernes – dvs. tillægsafgiften på 30 %. Pris: 27 mio. kr. årligt.
- Det særlige ludomanitillæg på 1 % fjernes. Pris: 20 mio. kr. årligt.
- Pristalsregulering af indskuds- og gevinstrammerne, som ikke har været reguleret i over 25 år.
- Modernisering af rammerne for spilleautomater, så der er lige konkurrencevilkår i forhold til online-spil – der indføres brug af betalingskort i spillehaller, gives mulighed for spil med flere brugere, hver automat gives mulighed for at kunne mere eet spil – alt sammen noget onlinespillere har mulighed for.